

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 71 0 P 244194 21 Rev
Banjaluka, 10.11.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Tanje Bundalo kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca V.Ž. iz B., kojeg zastupa punomoćnik S.M.B., advokat iz B., protiv tuženog V.M. iz B., kojeg zastupa staralac za poseban slučaj M.M., a ona po punomoćniku S.M., advokatu iz B., Ul. radi naknade štete, odlučujući o reviziji tuženog protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 244194 20 Gž 2 od 09.02.2021. godine, na sjednici održanoj dana 10.11.2021. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizija se odbacuje.

Zahtjev tužioca za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u u Banjaluci broj: 71 0 P 244194 18 P 2 od 14.09.2020. godine, odbijen je tužbeni zahtjev tužioca da mu tuženi na ime naknade nematerijalne štete isplati iznos od 5.000 KM od čega za pretrpljene fizičke bolove iznos od 3.000 KM i za pretrpljeni strah iznos od 2.000 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate, kao i da tužiocu nadoknadi materijalnu štetu na ime troškova liječenja u iznosu od 737,57 KM sa zakonskom zateznom kamatom na iznos od 423,79 KM od presuđenja do isplate.

Obavezan je tužilac da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 4.300,00 KM, u roku od 30 dana od dana prijema presude.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 244194 20 Gž 2 od 09.02.2021. godine žalba tužioca je djelimično usvojena i presuda Osnovnog suda u u Banjaluci broj: 71 0 P 244194 18 P 2 od 14.09.2020. godine, u dijelu kojim je odlučeno o troškovima parničnog postupka, preinačena tako da je određeno da svaka stranka snosi svoje troškove parničnog postupka.

Žalba tužioca, u ostalom dijelu, je odbijena i presuda Osnovnog suda u u Banjaluci broj: 71 0 P 244194 18 P 2 od 14.09.2020. godine, u preostalom dijelu kojim je odlučeno o tužbenom zahtjevu tužioca, potvrđena.

Odbijen je zahtjev tužioca za naknadu troškova žalbenog postupka na ime sastava žalbe u iznosu od 600,00 KM, te je odbijen zahtjev tuženog za naknadu troškova žalbenog postupka sa sastav odgovora na žalbu u iznosu od 600,00 KM.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija tuženi u dijelu odluke o troškovima postupka, iz razloga pogrešne primjene materijalnog prava i prekoračenja tužbenog zahtjeva, s prijedlogom da se revizija usvoji, drugostepena presuda u pobijanom dijelu odluke o troškovima parničnog postupka preinači, odnosno ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovorima na reviziju tužilac predlaže da se revizija odbaci, odnosno odbije.

Revizija nije dozvoljena.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužioca da mu tuženi na ime naknade nematerijalne štete isplati iznos od 5.000 KM od čega za pretrpljene fizičke bolove iznos od 3.000 KM i za pretrpljeni strah iznos od 2.000 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate, kao i da tužiocu nadoknadi materijalnu štetu na ime troškova liječenja u iznosu od 737,57 KM sa zakonskom zateznom kamatom na iznos od 423,79 KM od presuđenja do isplate.

O zahtjevu tužoca nižestepeni sudovi su odlučili, kako u pogledu glavnog zahtjeva, tako i u pogledu sporednih potraživanja (kamate i troškova postupka).

Tuženi revizijom pobija rješenje o troškovima postupka sadržano u drugostepenoj presudi i poziva se na odredbu člana 237. stav 3. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP), navodeći da odluka o sporu zavisi od rješenja materijalnopravnog ili procesnopravnog pitanja važnog za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, a odnosi se na situaciju da je tuženi u cjelosti uspio u parnici a da mu nisu dosuđeni troškovi postupka ma teret tužioca i da je drugostepeni sud trebao primjeniti odredbu člana 386. stav 1., a ne 386. stav 2. ZPP.

Zahtjev za naknadu troškova postupka je uvijek sporedno traženje, a protiv pravosnažne odluke kojom je odlučeno o sporednim zahtjevima revizija nije dozvoljena ako se ne pobija i odluka o glavnoj stvari. Kako rješenje o troškovima postupka ne predstavlja rješenje kojim se postupak pravosnažno završava u smislu odredbe člana 254. stav 1. ZPP, protiv tog rješenja drugostepenog suda revizija nije dozvoljena.

Neosnovano je pozivanje tuženog u reviziji na odredbu člana 237. stav 3. ZPP, jer se revizija prema toj odredbi može podnijeti u slučaju kada revizija protiv pravosnažne presude nije dozvoljena prema odredbi člana 237. stav 2. ZPP (ako vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude ne prelazi 30.000,00 KM, a u privrednim sporovima 50.000,00 KM), a ne u slučaju kada je revizija izjavljena protiv odluke drugostepenog suda protiv koje se po zakonu ne može izjaviti.

Slijedom datih razloga, valjalo je primjenom člana 247. stav 1, a u vezi sa članom 254. stav 1. ZPP, donijeti odluku kao u izreci ovog rješenja.

Zahtjev tužioca za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju u iznosu od 600,00 KM, je odbijen na osnovu odredbe člana 397. stav 1. ZPP, u vezi sa članom 387. stav 1. istog zakona, obzirom da ovi troškovi nisu bili nužni za vođenje parnice, niti od značaja za zaštitu prava tužioca u postupku po ovom pravnom lijeku.

Predsjednik vijeća
Tanja Bundalo

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić